

SCHÄFER, Dietrich (Bremen 16 mei 1845 – Berlijn 12 januari 1929).

Was vanaf 1877 professor geschiedenis in Jena, Breslau, Tübingen, Heidelberg en sinds 1903 in Berlijn. Met Vlaanderen maakte hij al in die tijd kennis door contacten met Vlaamse historici en taalkundigen. Sedert 1894 was hij lid van het **Alldeutscher Verband** en werd in de Eerste Wereldoorlog een van de woordvoerders van de radicaal expansionistische opinie in Duitsland. Hij was vanaf augustus 1915 voorzitter van de *Unabhängiger Ausschuss für einen deutschen Frieden* en behoorde in 1917 tot de voor-
aanstaande leden van de *Deutsche Vaterlandspartei*. Samen met de Alduitser **Paul Simons** nam hij in maart 1917 het voortouw bij de oprichting van de Berlijnse tak van de **Deutsch-Flämische Gesellschaft**. Zijn belangrijkste Vlaamse zegsman was in die tijd **Jozef Haller von Ziegesar**; bovendien had hij in 1916 ook contact met kringen van het Duitse bezettingsbestuur in België. Zijn voorkeur ging uit naar de **Jong-Vlamingen** die hij steunde door hun publicaties in Duitse vertaling door zijn organisatie, de *Unabhängiger Ausschuss*, te laten verspreiden. De Jongvlaamse leider **Jan D. Domela Nieuwenhuis Nyegaard** ontmoette hij herhaaldelijk bij diens bezoeken aan Duitsland. In zijn eigen publicaties kwam Schäfer dan ook op voor de vernietiging van België. Vlaanderen en Wallonië moesten formeel zelfstandige satellietstaten worden van het Duitse Rijk.

WERKEN: *Zur Lage*, 1916; – *Mein Leben*, 1926.

LITERATUUR: W. Dolderer, *Deutscher Imperialismus und belgischer Nationalitätenkonflikt* (Kasseler Forschungen zur Zeitgeschichte, nr. 7, 1989).

WINFRIED DOLDERER